

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-07238-010
Otsuse kuupäev	29. sept 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	Germdec OÜ, 14554372
Tarbija nõue	asja parandamine
Asja läbivaatamise aeg	28. sept 2021

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus osaliselt.
 - 1.1 Kauplejal on kohustus parandada diivan oma kuludega.
2. Jätta rahuldamata tarbija kahju hüvitamise nõue.

Otsusega mittenõustumisel võivad pooled vaidlust jätkata maakohus, kaupljal tuleb hagi esitamisest teavitada Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit.

Asjaolud:

Tarbija Jelizaveta Petrušihhina ostis 22.03.2020.a kaupljal OÜ GermdecXL nurgadiivanvoodi „Peony“ hinnaga 799 eurot (Tellimus #42650). Tarnitud diivanil oli detail puudu ja seega ei saa diivanit nõuetekohaselt avada. Vaatamata lubadustele jättis kauplja vajamineva detaili tarnimata.

Eelnevakirjavahetuse käigus kirjutas kauplja tarbijale 14.04.2020.a, et „kuna me ise ei tooda diivaneid, siis taolised „varuosad“ tuleb tehasest tellida. Edastame tellimuse ja uurime samal ajal ka mõnelt Eesti furnituuri müüjalt, kas saame kiiremini selle nendelt. Hoiaime Teid kursis“.

16.10.2020.a kirjutas kauplja „Meil olid viimased tarded transpordifirmaga, seega ei olnud võimalust kedagi seda vahetama saata, proovime järgmisel korral kui meie enda auto ringi peal on selle ära vahetada lasta“.

20.10.2020.a kirjutas kauplja „kuna meil endal seda diivanit näha-katsuda momendil pole, siis küsin, kas selle tüki paigaldamisega saaksite ka ise hakkama või organiseerime spetsialisti?“.

Tarbijaavalduse kohaselt oli nurgadiivanvoodil mingi osa puudu ja tarbija pöördus selles osas 27.03.2020.a kauplja poole ja saatis ka fotod ning alguses vastati tarbijale 14.04.2020.a, et sellised „varuosad“ tuleb tehasest tellida ja tellimus edastatakse, kuid samal ajal uuritakse ka kohalike müüjate käest. Tegemist on tarbija sõnul olulise detailiga, mille tõttu ei ole võimalik diivanit lahti teha ning diivani alumine osa ripub allapoole, mis on visuaalselt inetu.

Tarbija saatis veel korduvaid kirju (juuni, august, oktoober 2020) ja tarbijale vastati 16.11.2020.a, et järgmisel korral, kui ettevõtte enda auto on ringi peal, siis proovitaks detail

asendada, kuid tarbija sõnul seda toimunud ei ole ja nüüd on juba ostust üle aasta möödas ning puudus on endiselt kõrvaldamata. Tarbija oleks enda sõnul soovinud ka kompensatsiooni selle aja eest, kui ta ei saanud diivanit otstarbekohaselt täies mahus kasutada.

Tarbija saatis ka uusi kirju 2021.a alguses ja kevadel, kuid neile enam ei vastatud.

Tarbija nõudeks on asja parandamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbijavaidluste komisjoni avalduse menetluse käigus selgitusi ei andnud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Tarbija esitas seisukohad. Kaupleja jättis seisukohad esitamata.

Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele osaliselt (asja parandamise osas).

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt diivani.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdnud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kauplaja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2).

Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplajat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplajat puudustest ning kauplaja oli nõus algselt vea parandama.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijamüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etiketidel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenu puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal. Materjalidest nähtub, et tarbija teavitas diivani puudu olevast jupist kauplajat.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on selle

täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. Komisjoni hinnangul on diivani ühe sektsiooni puudu olev jupp käsitletav lepingu mittekohase täitmisena. Diivan ei ole komplekte ja seda ei saa eesmärgipäraselt kasutada ning tarbijal oli õigus antud puudusele tugineda. Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbijale anti kaupleja poolt üle lepingutingimustele mittevastav asi.

VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Asjas esitatud materjalidest nähtub, et kaupleja on lubanud asja parandamist, kuid seda teinud ei ole. Seetõttu on tarbijal õigus nõuda asja parandamist.

Komisjon märgib, et alternatiivselt on õigus tarbijal ka lepingust taganeda. Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse kaupleja müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

Tarbijal tuleb selleks esitada kauplejale lepingust taganemise avaldus.

VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

Komisjon käsitleb kahju hüvitamise nõuet. Tarbija on nõudnud kahju hüvitamist aja eest, mil ta ei saanud diivanit kasutada, kuid ei ole esitanud tõendeid milles täpsemalt kahju seisneb.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 127 lg 1 kohaselt on kahju hüvitamise eesmärk kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju suvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud.

VÕS § 101 lg 1 p 3 alusel võib tarbija (võlausaldaja) mh nõuda kahju hüvitamist. Riigikohus on märkinud lahendis 3-2-1-130-15, et VÕS § 115 lg 1 ning §-de 127 ja 128 alusel võib võlausaldaja lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused: • võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1); • võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1); • võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128); • kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2); • kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3); • rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4)(vt RKTKo nr 3-2-1-173-12, p 15). (p 11).

Vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 230 peab asjaolu, millele tuginetakse, tõendama pool, kes sellele tugineb. Seda on mõistlik kohaldada ka vaidluste kohtueelses lahendamises.

Komisjonil puuduvad igasugused tõendid kahju tegeliku rahalise suuruse hindamiseks. Komisjonil ei ole võimalik hinnata, milline oli tarbija kahju. Komisjon arvestab VÕS § 127 lg 6, mille kohaselt juhul, kui kahju tekitamine on kindlaks tehtud, kuid kahju täpset ei suurust ei saa kindlaks teha, otsustab hüvitise suuruse kohus. Komisjonil puudub seaduslik võimalus otsustada kahju täpse suuruse üle. Samas on VÕS § 127 lg 1 sätestatud kahju hüvitamise eesmärk saavutatav, kui kaupleja parandab diivani nõuetekohaselt.

Samas on VÕS § 115 alusel tarbijal õigus tulevikus nõuda kahju hüvitamist, juhul kui kaupleja talle kahju tekitab.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/